

ת"פ 53593/02/23 - מדינת ישראל נגד יובל אבדאייב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 53593-02-23 מדינת ישראל נ' אבדאייב(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

יובל אבדאייב

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שעניינן פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); גניבה מרכב, לפי סעיף 413' לחוק העונשין; ושימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום, לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019. בהתאם לעובדות האישום המתוקן, ביום 9.2.23 , לאחר חצות, פרץ הנאשם לרכב בכך שפתח את דלת הרכב, שהייתה סגורה אך לא נעולה וגנב מתוכו רכוש שהיה בתוכו - ארנק ובו שני כרטיסי חיוב, מסמכים אישיים, שעון, מחשב לוח, אוזניות ובושם. בסמוך לכך ביצע הנאשם שבע עסקאות בכרטיסי החיוב שגנב, בסכום כולל של 1,218 ₪ תוך שהוא מסתייע ברכבו לצורך הגעה לבתי העסק.

2. להשלמת התמונה יצוין כי הודאת הנאשם באה אגב הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום אך לא הושגה הסכמה עונשית. עוד ציין כי עם הרשעת הנאשם הפניתיו לקבלת תסקיר שירות מבחן ואולם בהמשך ויתר הנאשם על קבלתו ונשמעו אפוא טיעונים לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב והשלימם על פה. נטען כי מדובר בפגיעה בערכים של שלום הציבור ורכושו וכי נסיבות העניין מלמדות על תעוזה. עוד צוין שהנאשם גנב רכוש רב וביצע מספר לא מבוטל של עסקאות בכרטיסי החיוב שגנב. לאור כך עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר וביקשה להטיל על הנאשם, לאור עברו הפלילי, מאסר בן 18 חודשים וכן להפעיל במצטבר שני עונשי מאסר מותנה התלויים ועומדים נגדו, וזאת בצירוף ענישה נלוות.

4. ב"כ הנאשם חלק על מתחם הענישה לו טענה המאשימה וטען כי בעבירות של פריצה לרכב, ללא שימוש

בכרטיסי חיוב, מתחם הענישה כולל בגבולו התחתון עונש מותנה. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה הדגיש הסנגור שהרכב לא היה נעול וכי סכומי העסקאות נמוכים יחסית. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הפנה הסנגור להודאה שחסכה זמן שיפוטי ולתקופה בה שהה הנאשם במעצר באיזוק ללא חלונות אוורור. ביחס לויתור על תסקיר שירות המבחן הבהיר הסנגור שהדבר נעשה לאחר קבלת תסקיר מעצר במסגרתו "שירות המבחן נעל בפני הנאשם כל אפשרות לשיקום" וכיוון לכך שקצינת המבחן סברה שיש לשלב את הנאשם בקהילה טיפולית וכי אין להסתפק בגמילה במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות (הערה: תיק המעצר נידון אף הוא בפני, בהסכמת הצדדים ומשכך נחשפתי לתסקיר המעצר). לאור כך ביקש הסנגור להטיל על הנאשם עונש מאסר למשך שישה חודשים הכולל הפעלת המאסרים המותנים ולבחון אפשרות לשאת בו בעבודות שירות.

5. הנאשם הביע צער על המעשים וטען שהדבר לא יקרה שנית.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. שני הצדדים טענו למתחם אחד בגין כל העבירות בהן הורשע הנאשם ואני מקבל טיעון זה. מדובר באירוע אחד הכולל מספר עבירות המהוות תכנית עבריינית אחת בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015)). משכך יקבע מתחם כולל אחד המביא בחשבון שמדובר במספר עבירות.

7. הערכים המוגנים בבסיס העבירות ברורים. מדובר בפגיעה ברכוש הציבור, בטחונו ופרטיותו. כמו כן מדובר בפגיעה בוודאות העסקאות המבוצעות בכרטיסי החיוב. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות אציין כי העבירה בוצעה בשעת לילה מאוחרת והנאשם גנב מהרכב רכוש רב. עם זאת, העבירה לא בוצעה באלימות אלא מדובר למעשה "בניצול" העובדה שהרכב לא היה נעול. לכך יש להוסיף שהנאשם ביצע מספר לא מבוטל של עסקאות בכרטיסי החיוב שגנב, אם כי סכומן אינו גבוה. עוד אציין שבסופו של יום כל הרכוש שגנב מהרכב הושב (למעט סכום העסקאות).

8. **מדיניות הענישה:** לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של התפרצות וגניבה מרכבים אפנה לפסקי דין הבאים: רע"פ 7362/14 אבו ריא נ' מדינת ישראל (4.11.2014), בו נדחה ערעור נאשם שנדון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות בגין התפרצות וגניבה מרכב; רע"פ 780/12 זיתון נ' מדינת ישראל (8.2.2012), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו - 30 חודשי מאסר (6 חודשים בגין עבירת התפרצות לרכב וגניבה והיתר בגין הפעלת מאסרים מותנים); עפ"ג 22186-10-16 מדינת ישראל נ' שושנה (10.1.2017), בו הוטלו על נאשם 30 חודשי מאסר (תוך הפעלת מאסר מותנה בחופף) בגין שישה מקרי התפרצות לרכב ועבירות נלוות ובהם שימוש בכרטיסי חיוב; עפ"ג 20738-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חאטום (27.8.2014), בו קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם עבור התפרצות אחת לרכב (באמצעות ניפוץ השמשה) וגניבה ממנו נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר. בעניין זה החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם אשר הורשע בשתי עבירות התפרצות וגניבה מרכבים והעמידו על 12 חודשי מאסר בפועל חלף שבעה חודשי מאסר; עפ"ג 56608-07-13 מדינת ישראל נ' ברנס

(17.11.2013), בו הוחמר עונשו של נאשם שהורשע בפריצה לרכב, ממאסר על תנאי (בשל סיכויי שיקום) ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות; ע"פ 736-09-12 **מדינת ישראל נ' מסרי** (31.10.2013), בו התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשו של נאשם שהורשע בחמש עבירות של התפרצות לרכב וגניבה ל-14 חודשי מאסר, חלף צו מבחן ומאסר מותנה בשל סיכויי שיקום; עפ"ג 21674-08-19 **הייב נ' מדינת ישראל** (23.10.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בשלושה אירועי פריצה לרכב וגניבה, ועבירות נוספות, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי; עפ"ג 53546-02-19 **בוחבוט נ' מדינת ישראל** (22.5.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע באירוע אחד של פריצה לרכב, גניבה מרכב וחבלה במזיד לרכב ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס, פיצוי ופסילה בפועל.

9. ביחס למדיניות הענישה בעבירות של שימוש לרעה בכרטיסי חיוב, ראו: רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (7.5.2015) והעונשים שהוטלו על הנאשמים, בזיקה למספר העבירות בהן הורשע כל אחד מהנאשמים שם.

10. לאור כך אני סבור שמתחם הענישה ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם, המהוות אירוע אחד, נע בן עונש מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלוות.

העתירה לחילוט רכבו של הנאשם

11. עם מעצרו של הנאשם נתפס רכבו והוא מוחזק בידי המאשימה עד היום. המאשימה עתרה לחילוט הרכב וזאת לאור כך שהנאשם הגיע לבתי העסק בהם בוצעו העסקאות בכרטיסי החיוב, כאשר הוא נוהג ברכב. הסנגור התנגד לבקשה וטען כי מדובר בזיקה חלשה שאינה מצדיקה פגיעה כה חמורה בקניין וזאת בין היתר על רקע שוויון של הרכב העומד על כ- 120,000 ₪. עוד טען הסנגור שהרכב משועבד לחברת מימון ממנה נטל הנאשם הלוואה לצורך רכישתו, כך שחילוטו לא יניב סכום משמעותי למדינה ואף נתון זה תומך בדחיית הבקשה.

12. במחלוקת שבין הצדדים דעתי היא כדעת ההגנה וסבור אני שאין מדובר במקרה המצדיק חילוט הרכב. אנמק להלן מסקנתי.

13. סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי [מעצר וחיפוש], תשכ"ט-1969 קובע כי בית המשפט רשאי להורות על חילוט רכוש "אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ". התכלית העומדת בבסיסה של סמכות זו היא הרתעתית-עונשית ובפסיקה נקבע כי מוצדק להורות על חילוט "רק במקרים שבהם קיימת זיקה מובהקת בין ביצוע העבירה לבין הרכוש שחילוטו מתבקש, ובשים לב למכלול הענישה בנסיבות העניין" (ע"פ 2963/13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.02.2014); ע"פ 1000/15 **אבו אלחוזה נ' מדינת ישראל** (03.07.2015); ע"פ 4148/92 **מועד נ' מדינת ישראל** (22.9.1994)).

14. אין מחלוקת שמדובר ברכב השייך לנאשם כך שתנאי בסיסי זה מתקיים. עם זאת, דעתי היא שזיקתו של הרכב לביצוע העבירות חלשה יחסית ואינה בעוצמה המצדיקה חילוט. אכן, המבחן אינו בשאלה אם העבירה יכולה הייתה להתבצע גם ללא שימוש ברכב (היינו מבחן "האלמלא") כך שגם אם ניתן היה לבצע את העבירה ללא הרכב, אין די בכך כדי להימנע מחילוט, שכן "השאלה אינה של קשר סיבתי בין האמצעי לעבירה, אלא של מידת ועוצמת הקשר" (בש"פ

7992/22 עדנאן נורי נ' מדינת ישראל (1.3.2023), פסקה 17 (ההדגשה במקור - י"ט); להלן - עניין נורי).

15. כעולה מעובדות כתב האישום הנאשם הגיע ברכבו לבתי העסק בהם עשה שימוש לרעה בכרטיסי החיוב שגנב. לא צוין (ולא הוכח בדרך כלשהי) שהרכב שימש לצורך ביצוע עבירת הפריצה, או לצורך הימלטות מהמקום, אלא לצורך ההגעה לבתי העסק בלבד. כן, לא צוינה נסיבה מיוחדת כלשהי המלמדת על קשר ממשי בין הרכב לבין ביצוע העבירות וכל שצוין הוא שהנאשם הגיע לבתי העסק עם הרכב. מדובר בזיקה חלשה אשר אינה תומכת בחילוט שכן נקבע כי "רק חפץ אשר ימצא בעל זיקה של ממש למעשה העברייני שבוצע, יחשב כאמצעי אשר שימש לביצועה" (עניין נורי; וראו גם מבחני העזר שצוינו שם, פסקה 18). לכך יש להוסיף כי מדובר ברכב יקר יחסית, כך שספק בעיני אם מדובר בתגובה הולמת בנסיבות העניין, לא כל שכן על רקע העונש הכולל שיוטל על הנאשם.

16. נקודה נוספת עניינה בכך שעל הרכב מוטל שעבוד לטובת חברת מימון ממנה נטל הנאשם הלוואה לצורך רכישתו. המאשימה אישרה עובדה זו וטענה כי בשיחה עם חברת המימון התברר שלאחר קיזוז החוב המובטח, יוותר לחילוט סכום של כ- 15,000 ₪ בלבד. מדובר בעובדה חשובה אשר לא מצאה ביטוי מלא בטיעוני הצדדים ואסביר. כידוע, זכותה של המדינה לחילוט רכוש עשויה לסגת מפני זכות קניינית מוכחת של צד ג' תם לב (ראו: בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון (31.10.2017); ע"א 7025/12 קמור רכב (1990) בע"מ נ' מדינת ישראל (25.5.2014); ע"א 2966/17 אס. אר. אקורד בע"מ נ' מדינת ישראל (29.8.2022)). המאשימה לא טענה לכל סייג העומד בדרכה של חברת המימון להבטיח את זכותה הקניינית ולמנוע את חילוט הרכב ומכירתו, כך שעל פני הדברים דומה שלא היה נכון כלל לעתור לחילוט הרכב, לא כל שכן מבלי לאפשר לבעל הזכות הקניינית להשמיע טענותיו למניעת החילוט (ובכל מקרה להבטחת זכויותיו, לרבות הזכות לממש בעצמו את הרכוש להבטחת תשואה מירבית, ראו: ה"ת (קריות) 62320-03-17 סימנטוב מנשירוב נ' מדינת ישראל (14.6.2017), השופט מוחמד עלי). עם זאת, לאור התוצאה אליה הגעתי לא ראיתי לעכב את ההכרעה בבקשה לצורך שמיעת בעל הזכות והדברים נאמרו לצורך שלמות התמונה ובמבט צופה פני עתיד.

17. אני דוחה אפוא את הבקשה לחילוט הרכב ומורה על השבתו לנאשם (בקביעה זו הבאתי בחשבון שלא נטען בפני שבעל המשכון החל בהליך מימושו וככל שהמצב העובדתי שונה, תודיע המאשימה ואשקול שנית החלטתי לאחר שמיעת הצדדים).

קביעת עונשו של הנאשם

18. ההגנה לא חלקה על נקודת המוצא לפיה אין מקום במקרה זה לחריגה ממתחם הענישה, אלא יש לגזור את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד הכולל שורה ארוכה של עבירות רכוש בגין נידון למאסרים בפועל ממש (האחרון בשנת 2021) וכי תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים שלא היה בהם להרתיעו. הבאתי עוד בחשבון את העובדה שהנאשם לא עבר הליך שיקומי כלשהו ועל רקע השימוש בסמים יש לדבר משמעות שכן מסוכנותו לא פחתה. מנגד, הבאתי בחשבון את העובדה שהודה בפתח משפטו וראיתי בכך ביטוי לחרטה ולקבלת אחריות. עוד הבאתי בחשבון את גילו, מצבו הכלכלי ואת מצבה הרפואי של עמוד 4

אמו. כן התחשבתי בתקופה בה שהה במעצר באיזוק ובמעצר ממש.

19. לאור נתונים אלו דעתי היא שיש להטיל על הנאשם עונש שאינו קרוב לתחתית המתחם, אלא קרוב יותר למרכזו (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 **עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (24.4.2023); ע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker** (18.5.2023), פסקה 9). ביחס למאסרים המותנים לא ראיתי להפעילם בחפיפה מלאה כעתירת הסנגור. כידוע, הכלל הוא שמאסרים מותנים יש להפעיל במצטבר, אלא בהינתן טעמים מיוחדים (10173/16 **מדינת ישראל נ' תמיר טאהא** (14.2.2017)). במקרה זה לא הובאו כל נימוקים המצדיקים חפיפה של שני המאסרים המותנים, לא כל שכן במלואם, אך בשל ההודאה ותקופת המעצר באיזוק אורה על חפיפה חלקית מתונה.

20. על רקע העונש הכולל שיוטל על הנאשם לאחר ניכוי תקופת המעצר, שקלתי את בקשת הסנגור לאפשר לו לשאת בעונשו בעבודות שירות וראיתי לדחותה. ראשית, מסופקני אם הנאשם ימצא כלל כשיר לבצע עבודות שירות וזאת לאור העובדה שהוא מכור לסמים. עובדה זו לא הייתה במחלוקת ואף הסנגור לא התעלם מקושי זה. ואולם, אין מדובר בשיקול העיקרי למסקנתי וככל שהייתי סבור שנכון לאפשר לנאשם לשאת בעונשו בעבודות שירות הייתי מבקש חוות דעת מהממונה. לדידי, השיקול העיקרי הוא מסוכנותו של הנאשם על רקע השימוש בסמים והעובדה שלא עבר הליך שיקומי כלשהו. במצב דברים זה, לא סברתי שנכון לאפשר ריצוי העונש בעבודות שירות.

21. לאור כך אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים מת.פ 31793-04-21 (שלום חיפה) מיום 14.9.21 וזאת במצטבר לעונש אותו הטלתי. כמו כן אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים מת.פ 55869-06-21 (שלום קריות) מיום 2.5.22 כאשר שלושה חודשים ממנו יחפפו לעונש אותו הטלתי וחודש אחד יצטבר.

סה"כ יישא הנאשם עונש מאסר בן 10 חודשים וזאת בניכוי תקופת המעצר: 9.2.23 - 2.4.23

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ד. לאור תקופת המאסר והמצב הכלכלי, ראיתי להימנע מענישה כלכלית.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"ג, 25 יוני 2023, במעמד הצדדים.